

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Iesus fuit ter negatus à discipulo Articul. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Matth. 6. ges, & p̄sides, & tyrannos propter nomen Domini: sicut Dominus eorum ductus est pro illis, & pro nobis omnibus. Nondum enim completus est numerus Martyrum, sed erunt adhuc multi, qui occidendi sunt in fine seculi, in vltima persecutione, tempore scilicet Antichristi propter fidem.

IESVS FVIT TER NEGATVS A DIS-
cipulo. Articulus XXIII.

Matth. 6.
Marc. 14.
Ioan. 18.

Negationes
tres Petri vbi
& quando facte
sunt.
Luc. 22.
Ioan. 18.

Matth. 6.
Marc. 14.
Luc. 22.
Matth. 26.

Ioan. 18.

Matth. 26.
Marc. 14.

Ioan. 18.

Negatio Petri
quam gra-
uissimum fuerit
peccatum.
Luc. 22.
Matth. 26.
Marc. 14.
Luc. 22.
Matth. 26.

Considerare
memorem
debere suis
vitiis.

Legimus ex Euangelistis, Petrum ter Dominum negasse: Sed vbi tres illas negationes perfecit, dicendum est pro concordia Euangelistarum, quod semel vel bis fecerit eas in domo Annæ: reliquas in domo Caiphæ: hoc scilicet modo: Cum Dominus Iesus captus fuerat in horto, & discipulis fugientibus Petrus & Ioannes qui cæteris feruentiores erant, reuertenti sunt, sequentes eum à longè, vt viderent, quid futurum esset de dilecto Magistro suo. Cum ergo Iesus introductus esset in domum Annæ, Ioannes introiit cum eo in atrium pontificis, quia erat notus pontifici. Petrus autem ad ostium foris stabat. Exiit ergo Ioannes, & dixit hostiaria, & introduxit Petrum. Dixit ergo ancilla hostiaria Petri: Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? Respondit Petrus: Non sum. Et: O mulier, non sum: non noui illum: nescis quid dicas. O Petre, magna est fragilitas tua, vbi nunc sunt verba quæ dixeras, te paratum esse irem carcerem, & mortem cum Magistro tuo. Ecce vnâ muliercula, ecce ancilla vnâ & hostiaria interrogat, & non audes confiteri: quid faceres, si militibus & armati te apprehenderent? Stabant autem serui & ministri calefacientes se ab prunas, quia frigus erat. Stabat autem Petrus in medio eorum, calefaciens se. Timens ergo Petrus ne agnosceretur exiit. Et cum vidisset eum alia ancilla, dixit: Et hic cum Iesu Nazareno erat. Dixerunt ergo ei: Nunquid & tu ex illis es? Petrus cepit iurare, quod non nouisset hominem. Et statim gallus cantauit. Creditur hoc factum esse in domo Annæ, Et post pusillum, quasi interuallo vnius horæ scilicet interim, quod Dominus ductus est ad Caipham, & Petrus fuerat secutus, & iterum stabat cum ministris calefaciens se. Dixerunt: Verè tu ex illis es, scilicet discipulis Iesu, Nam & Galilæus es, & loquela tua te manifestum facit. Et cognatus illius, cui absedit Petrus auriculam, dixit: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Et iterum cepit Petrus se etiam anathematizare, quia non noui hominem, quem dicitur. Ecce quomodo Petrus continuando peccatum, augmentauit etiam peccati grauitatem. Primo similiter negauit: Secundo negat cum iuramento: Tertio cum iuramento negat, & cum sui maledictione. Cum ergo ter negasset, continuo gallus secunda vice, cantauit, Et conuersus Dominus, scilicet ad misericordiam, respexit Petrum, scilicet oculo miserationis, & illuminationis, Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixit: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, fleuit amare, quod tam dilectum Dominum negasset, &c. dicatur ex Itinerario Clementis, quomodo fugit in galli cantum. Habemus hic plura documenta. Primum, vt non confidamus in nobis ipsis, sed timeamus: cum princeps omnium Apostolorum, & caput fidelium, tam grauitate, & tam facilliter occidit. Ergo caueamus à superbia & præsumptione, qua fit, vt nos Dominus derelinquat, vt discamus quid sumus ex nobis, & quid possumus, certe nihil: sed siue non peccare, siue benefacere à Deo est, cum consensu arbitrii nostri. Secundum, vt discamus quod societas multum promouet hominem siue ad bonum,

bonum, siue malum. Nam quamdiu fuit Petrus in cœtu Apostolorum, non negauit Christum, sed quando venit in cœtum curialium, ibi negauit. Ad hoc ita est, vt boni efficiantur mali in curijs principum. Nam cum electo, electus eris, & cum peruerso peruerteris. Tertium, vt si quis ceciderit in peccatum, poeniteat & doleat, nec desperet, sed sumat exemplum spei & poenitentiae in Petro resurgente, cui post lapsum & resurrectionem emendato, commissa est tota Ecclesia. Sed diceret quis: Quare Dominus tamen Apostolum permisit cadere, super quem fundaturus erat totam Ecclesiam? Dicendum, quod Petrus perficiendus erat toti Ecclesiae. Vt ergo non esset nimis durum, vel incredulus & indiscretus, sed sciret compati & misericordiam habere cum infirmis & imperfectis, voluit Dominus, vt hoc disceret suo proprio exemplo, vt in seipso experiretur infirmitatem propriam, & inde disceret, quomodo tolerare & curare deberet alienam.

IESUS FALSA CONTRA SE TESTIMONIA PERTULIT. Articulus XXV.

Præsentatus (vt prædictum est) Dominus Iesus in domum Caiphæ, vbi congregati fuerant Principes, & Scribæ, & Seniores populi in consilio, stetit in medio eorum, sicut agnus inter lupos. Nam, Principes sacerdotum, & omne consilium querebant falsum testimonium contra Iesum, vt eum morti traderent. Et non inuenerunt, etiam cum multi falsi testes accessissent: Et conuenientia testimonia non erant. Magna laus est Domino Iesu, quod etiam inimici eius nihil falsum componere potuerunt, quod speciem haberet mali, eo quod in cunctis tam innocenter & prudenter se habuit. Nouissimè autem duo falsi testes venerunt, & falsum testimonium ferebant aduersus eum, dicentes: Quoniam nos audimus eum dicentem: Possum destruere templum hoc Dei manufactum, & in triduo aliud non manufactum, reedificare. Per hoc voluerunt probare, quod fecisset se Deum, vel sibi potentiam diuinam attribuisset, quia homini puro non fuisset possibile. Et non erat conueniens testimonium earum, quia mutauerant verba, & sensum. Dominus Iesus nec eadem verba, nec in eodem sensu locutus est, quo illi proposuerunt. Nam Christus hoc dicebat, de templo sui corporis. Illi verò intelligebant de templo materiali Salomonis. Secundo etiam calumniantur in ipsis verbis, dum quædam addunt, & quædam mutant. Saluator enim dixit, non præcipiendo, sed prædicendo: Soluite templum hoc, id est, soluetis. Ipsi autem: Ego dissoluam templum hoc manufactum. Vos inquit, Soluite, non ego. Quia illicitum est, vt ipsi nobis inferamus mortem. Deinde illi verunt. Et post triduum, aliud non manufactum ædificabo, vt propriè de templo Iudaico dixisse videretur. Dominus autem vt ostenderet se de spiritali templo sui corporis locutum non dixit, ædificabo, sed excitabo illud.

In hoc articulo primo edocemur execrari nos debere omne mendacium, omnemque dolum & simulationem. Nam quicumque hæc sectantur, veritatem negant, & Deo resistunt. Secundo monemur iniquarum accusationum esse patietes. Nunquam enim prorsus iniqua est nostri accusatio. Si enim in eo quo accusamur, non deliquimus, in alio quo nemo nos accusat, Deo peccauimus. Nunquam igitur innocentes sumus, quamuis hoc ipsi ignoremus.

Math. 26. Marc. 14.

Ioan. 2.

Ioan. 2. Templum dissoluendū vti Christus seipsum prædixit.

Mendacium omne quanto studiō sit fugiendum. Accusationes iniquæ quoniam animo ferendæ.

NN mus.

VI
21